

ven ikke skal finde anvendelse på de i § 8, stk. 2, nævnte fonde. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

2. Udvalget har drøftet, hvorvidt det også bør anses for en forudsætning for en fondsdannelse, at fonden skal virke uden tidsbegrænsning eller i hvert fald over en længere årrække. Det kan i denne forbindelse nævnes, at det svenske lovudkast formentlig vil indeholde en afgrænsning af fondsbegrebet, hvori indgår, at der skal være tale om en formue, som varigt er udskilt til varetagelse af bestemte formål.

Også i Danmark gælder det utvivlsomt, at fonde typisk er bestemt til at virke uden tidsbegrænsning. I stadfæstelsespraksis har man imidlertid accepteret fundatser, der indebar, at ikke blot afkastet, men også formuen, over en forud fastlagt årrække skal anvendes til fondens formål.

Udvalget finder, at denne praksis bør opretholdes under den kommende lovgivning. Efter udvalgets mening kan denne fremgangsmåde meget vel være en rimelig løsning for en stifter, som på den ene side ønsker at tilgodese visse formål gennem oprettelse af en fond og på den anden side gennem adgang til eller pligt til kapitalforbrug vil sikre, at fonden sættes i stand til effektivt at støtte formålet.

Der må dog efter udvalgets opfattelse gælde visse mindstekrav med hensyn til den tidsmæssige udstrækning af virksomheden for at anerkende oprettelsen af en fond. Skal kapitalen således forbruges i løbet af en ganske kort periode, forekommer det ikke rimeligt at varetage formålet gennem oprettelsen af en selvstændig fond. Udvalget har imidlertid ikke ment at burde foreslå en bestemt grænse for den periode, fonden skal virke. Afgørelsen heraf må træffes i forbindelse med oprettelsen, herunder navnlig ved registrering.

For visse retsdannelser gælder endvidere, at de, således som formålet er udformet, skal udøve en begrænset virksomhed. Dette gælder således de såkaldte indsamlingsfonde, dvs. fonde eller »komiteer«, som samler midler ind til løsning af en bestemt konkret opgave. For offentlige indsamlinger gælder i forvejen en regulering i form af lov nr. 287 af 9. juni 1971 om offentlige indsamlinger og justitsministeriets bekendtgørelse nr. 523 af

15. december 1971. Efter disse regler skal en indsamling forestås af en institution, forening eller en komité bestående af mindst 3 personer. Anmeldelse om indsamling skal gives til politiet. Indsamlede midler skal ind sættes på en konto, der er specielt oprettet til dette formål, og – bortset fra rimelige omkostninger – må midlerne kun anvendes til det anmeldte formål. Regnskabet skal revideres af en statsautoriseret eller registreret revisor og skal i almindelighed offentliggøres inden 6 måneder i et eller flere dagblade.

På grundlag af de ovenfor angivne synspunkter finder udvalget, at disse retsdannelser ikke kan anses for omfattet af fondslovgivningen.

3. Ved registreringen skal det påses, at de regler, der gælder for fonden (fundatsen), dels er i overensstemmelse med fondens eget stiftelsesgrundlag (f. eks. testamente, gavebrev eller lignende), dels ikke er i strid med fondslovgivningen eller den øvrige lovgivning. Er disse betingelser ikke opfyldt, skal registrering nægtes eller gøres betinget af, at manglerne ved fundatsen afhjælpes.

Registrering skal som anført i bemærkningerne til § 1 tillige nægtes, hvis de grundlæggende vilkår for oprettelsen af en fond ikke er opfyldt på registreringstidspunktet. Hvad særlig angår kravet om fondsmidlernes udskillelse fra stifterens formue henvises til bemærkningerne til § 8.

Såfremt registrering af en eller flere fundatsbestemmelser nægtes, afhænger retsstillingen af, om fonden oprettes i stifterens levende live eller ved testamente.

Såfremt stifteren er i live ved fondsdannelsen, vil nægtelse af registrering efter almindelige regler kunne medføre, at stifteren kan tilbagekalde sit løfte om at etablere en fond. Efter udvalgets opfattelse bør dette spørgsmål ikke søges reguleret i fondslovgivningen.

Oprettes fonden ved testamente, vil manglen – i overensstemmelse med hidtidig praksis – normalt kunne afhjælpes ved fundatsændring (permutation). Der henvises herved til udkastets § 32, stk. 3, og bemærkningerne hertil. Ved fonde, der er oprettet ved testamente, vil der dog kunne forekomme tilfælde, hvor det af arvinger vil kunne gøres gældende, at en afgørende forudsætning for testationen er bristet, og at testamentets bestemmelser om oprettelsen af en fond derfor